

32002R2371

31.12.2002

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 358/59

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2371/2002**z dnia 20 grudnia 2002 r.****w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3760/92 ⁽³⁾ ustanowiło wspólnotowy system rybołówstwa i akwakultury. Zgodnie z tym rozporządzeniem Rada musi zdecydować o wszelkich niezbędnych dostosowaniach do dnia 31 grudnia 2002 r.
- (2) Wspólna polityka rybołówstwa obejmuje ochronę, zarządzanie oraz eksploatację żywych zasobów wodnych i akwakultury, a także przetwarzanie i obrót produktami rybołówstwa i akwakultury, gdy działalność taka prowadzona jest na terytorium Państw Członkowskich lub na wodach wspólnotowych, lub przez wspólnotowe statki rybackie albo obywateli Państw Członkowskich, z uwzględnieniem przepisów zawartych w art. 117 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa bandery.
- (3) Z uwagi na to, iż wiele zasobów rybnych ulega ciągłemu zmniejszeniu, wspólna polityka rybołówstwa powinna zostać ulepszona w celu zapewnienia długotrwałej żywotności sektora rybołówstwa poprzez zrównoważoną eksploatację żywych zasobów wodnych na podstawie doradztwa naukowego oraz podejścia zapobiegawczego, które oparte jest na tych samych podstawach, co zasada ostrożności określona w art. 174 Traktatu.
- (4) Celem wspólnej polityki rybołówstwa powinno więc być zapewnienie zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów wodnych oraz akwakultury w kontekście stałego rozwoju, uwzględniając w sposób wyważony aspekty środowiskowe, gospodarcze i społeczne.
- (5) Ważne jest, aby zarządzanie wspólną polityką rybołówstwa kierowało się zasadą dobrego zarządzania i aby podejmowane środki były wzajemnie zgodne i niesprzeczne z innymi zasadami wspólnotowymi.

- (6) Cel zrównoważonej eksploatacji zostanie łatwiej osiągnięty poprzez wieloletnie podejście do zarządzania rybołówstwem, przy użyciu wieloletnich planów zarządzania dla zasobów w bezpiecznych granicach biologicznych lub na poziomie tych granic. W przypadku zasobów poza takimi bezpiecznymi granicami absolutnym priorytetem jest przyjęcie wieloletnich planów ich regeneracji. Zgodnie z doradztwem naukowym w odniesieniu do tych zasobów mogą być zastosowane redukcje w nakładzie połowowym.
- (7) Te wieloletnie plany powinny tworzyć cele dla zrównoważonej eksploatacji danych zasobów, zawierać zasady połowów określające sposób obliczania rocznych limitów połowowych i/lub nakładu połowowego oraz przewidywać inne szczególne środki zarządzania, uwzględniając także wpływ na inne gatunki.
- (8) Zawartość planów wieloletnich powinna być współmierna do stanu ochrony zasobów, stopnia pilności ich regeneracji oraz charakteru tych zasobów i łowisk, na których są odławiane.
- (9) Zrównoważona eksploatacja zasobów, dla których nie zostały stworzone żadne plany wieloletnie, powinna być zapewniona poprzez ustanowienie limitów połowowych i/lub nakładu połowowego.
- (10) Należy wprowadzić przepisy dla Państw Członkowskich lub Komisji w celu zastosowania środków nadzwyczajnych w przypadku poważnego zagrożenia dla ochrony zasobów lub też dla morskiego ekosystemu będącego skutkiem działalności połowowej i wymagającego natychmiastowego działania.
- (11) W swojej strefie 12 mil morskich Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość przyjęcia środków ochrony i zarządzania stosowanych do wszystkich statków rybackich, pod warunkiem że jeśli takie środki stosowane są także do statków rybackich z innych Państw Członkowskich, zastosowane środki nie są dyskryminacyjne i zostały wcześniej uzgodnione, oraz że Wspólnota nie przyjęła wcześniej środków ukierunkowanych na ochronę i zarządzanie w tej strefie.
- (12) Flota wspólnotowa powinna zostać zmniejszona w celu dostosowania do dostępnych zasobów oraz powinno się ustanowić szczególne środki do osiągnięcia tego celu, łącznie z ustaleniem poziomów odniesienia zdolności połowowej, których nie można przekroczyć, oraz z zapewnieniem działań wspólnotowych wspierających złomowanie statków rybackich i krajowe systemy wprowadzania/wycofywania.
- (13) Każde Państwo Członkowskie powinno prowadzić krajowy rejestr statków rybackich dostępny dla Komisji w celu monitorowania rozmiaru flot Państw Członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 203 E z 27.8.2002, str. 284.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 5 grudnia 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 389 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1181/98 (Dz.U. L 164 z 9.6.1998, str. 1).

- (14) Istniejące przepisy ograniczające dostęp do zasobów w pasie 12 mil morskich należących do Państw Członkowskich zapewniły zadowalającą ochronę poprzez ograniczenie nakładu połowowego w najbardziej wrażliwych obszarach wód wspólnotowych oraz poprzez podtrzymywanie tradycyjnej działalności połowowej, na której w znacznym stopniu oparty jest społeczny i gospodarczy rozwój niektórych wspólnot nadmorskich. Dlatego też należy dalej stosować te przepisy do dnia 31 grudnia 2012 r.
- (15) Pomimo że ograniczenia dostępu zawarte w prawodawstwie wspólnotowym powinny być na razie utrzymane, powinny one być zweryfikowane w celu oceny, czy są niezbędne dla zapewnienia zrównoważonego rybołówstwa.
- (16) W świetle niestabilnego stanu przemysłu rybołówczego oraz faktu, że niektóre wspólnoty nadmorskie utrzymują się z połowów, należy zapewnić względną stabilność działalności połowowej poprzez rozdzielenie możliwości połowowych pomiędzy Państwa Członkowskie, na podstawie przewidywalnego udziału każdego Państwa Członkowskiego w zasobach.
- (17) Pod innymi względami stabilność taka, biorąc pod uwagę przejściową sytuację biologiczną zasobów, powinna chronić szczególnie potrzeby regionów, w których społeczności lokalne są szczególnie zależne od rybołówstwa i związanej z nim działalności, jak zdecydowała Rada w rezolucji z dnia 3 listopada 1976 r. ⁽¹⁾, w sprawie niektórych aspektów zewnętrznych utworzenia 200-milowej strefy połowów we Wspólnocie z mocą od dnia 1 stycznia 1977 r., w szczególności jej załączniku VII.
- (18) Dlatego też w taki sposób należy rozumieć pojęcie względnej stabilności, która ma zostać osiągnięta.
- (19) W celu zapewnienia skutecznego wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa wspólnotowy system kontroli i egzekwowania dotyczący rybołówstwa powinien zostać wzmocniony, a podział obowiązków pomiędzy rządami Państw Członkowskich a Komisją powinien zostać dokładniej określony. W tym celu należy w niniejszym rozporządzeniu uwzględnić główne przepisy dotyczące kontroli, badań oraz egzekwowania zasad wspólnej polityki rybołówstwa, z których część zamieszczono już w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾. Rozporządzenie to musi pozostać w mocy do czasu przyjęcia wszystkich niezbędnych przepisów wykonawczych.
- (20) Przepisy o kontroli, inspekcji i egzekwowaniu dotyczą, z jednej strony, zobowiązań kapitanów statków rybackich i przedsiębiorców łańcucha obrotu, a z drugiej strony, określają różne obowiązki Państw Członkowskich oraz Komisji.
- (21) Wspólnota powinna być w stanie stosować potrącenia możliwości połowowych, w przypadku gdy Państwo Członkowskie przekroczyło przyznane mu możliwości połowowe. W przypadku stwierdzenia, że w wyniku przekroczenia przez Państwo Członkowskie przyznanych mu możliwości połowowych inne Państwo Członkowskie doznało szkody, potrącenia powinny zostać przyznane w całości lub częściowo temu Państwu Członkowskiemu.
- (22) Państwa Członkowskie powinny być zobowiązane do przyjmowania natychmiastowych środków w celu zapobieżenia dalszym poważnym naruszeniom, określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1447/1999 z dnia 24 czerwca 1999 r. ustanawiającym wykaz rodzajów zachowań, które poważnie naruszają zasady wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾.
- (23) Komisja powinna być w stanie podejmować natychmiastowe środki zapobiegawcze, jeżeli istnieje dowód na to, że działalność połowowa mogłaby doprowadzić do poważnego zagrożenia ochrony żywych zasobów wodnych.
- (24) Komisja powinna być zaopatrzona w odpowiednie uprawnienia w celu wypełniania swoich obowiązków kontrolowania i oceny wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa przez Państwa Członkowskie.
- (25) Konieczne jest, aby wzmocnić współpracę i koordynację pomiędzy wszystkimi odpowiednimi władzami w celu osiągnięcia zgodności z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności poprzez wymianę krajowych inspektorów, poprzez obligowanie Państw Członkowskich do traktowania sprawozdań z inspekcji przygotowanych przez inspektorów wspólnotowych, inspektorów z innego Państwa Członkowskiego lub inspektorów Komisji na równi z ich własnymi sprawozdaniami z inspekcji w celu ustalenia faktów.
- (26) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁴⁾.
- (27) W celu przyczynienia się do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa, należy utworzyć regionalne komitety doradcze umożliwiające wspólnej polityce rybołówstwa korzystanie z wiedzy i doświadczenia rybaków i innych uczestników sektora oraz uwzględniające zróżnicowane warunki panujące na wodach wspólnotowych.
- (28) W celu zapewnienia wspólnej polityce rybołówstwa najlepszego doradztwa naukowego, technicznego i ekonomicznego Komisja powinna być wspomagana przez odpowiedni komitet.

⁽¹⁾ Dz.U. C 105 z 7.5.1981, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1965/2001 (Dz.U. L 268 z 9.10.2001, str. 23).

⁽³⁾ Dz.U. L 167 z 2.7.1999, str. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

- (29) Do osiągnięcia podstawowych celów zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów wodnych niezbędne jest stworzenie zasad ochrony i eksploatacji tychże zasobów. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza środki niezbędne dla osiągnięcia tego celu.
- (30) Z powodu liczby i wagi niezbędnych zmian rozporządzenie (EWG) nr 3760/92 powinno zostać uchylone. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 101/76 z dnia 19 stycznia 1976 r. ustanawiające wspólną politykę strukturalną dla sektora rybołówstwa ⁽¹⁾ pozbawione istotnych przepisów powinno także zostać uchylone,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1 ZASIĘG I CELE

Artykuł 1

Zasięg

1. Wspólna polityka rybołówstwa obejmuje ochronę, zarządzanie oraz eksploatację żywych zasobów wodnych, akwakultury oraz przetwarzanie i obrót produktami rybołówstwa i akwakultury, gdy działalność taka prowadzona jest na terytorium Państw Członkowskich lub na wodach wspólnotowych, lub przez wspólnotowe statki rybackie, albo też, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa bandery, przez obywateli Państw Członkowskich.
2. Wspólna polityka rybołówstwa zapewnia spójne środki dotyczące:
 - a) ochrony, zarządzania i eksploatacji żywych zasobów wodnych;
 - b) ograniczenia wpływu rybołówstwa na środowisko;
 - c) warunków dostępu do wód i zasobów;
 - d) polityki strukturalnej i zarządzania zdolnością floty;
 - e) kontroli i egzekwowania;
 - f) akwakultury;
 - g) wspólnej organizacji rynków; oraz
 - h) stosunków międzynarodowych.

Artykuł 2

Cele

1. Wspólna polityka rybołówstwa zapewnia taką eksploatację żywych zasobów wodnych, która zapewnia zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.

W tym celu Wspólnota stosuje podejście ostrożne poprzez podjęcie środków mających na celu ochronę i utrzymanie żywych zasobów wodnych, zapewnienie ich zrównoważonej eksploatacji oraz zminimalizowanie wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie. Celem jej jest stopniowe wdrażanie podejścia do

zarządzania rybołówstwem na podstawie ekosystemu. Wspólnota dąży również do przyczyniania się do skutecznej działalności połowowej w ramach sprawnego i konkurencyjnego przemysłu rybołówstwa i akwakultury, zapewniając uczciwe standardy życiowe dla tych, którzy zależni są od działalności połowowej i biorąc pod uwagę interesy konsumentów.

2. Wspólna polityka rybołówstwa kieruje się następującymi zasadami:
 - a) jasno zdefiniowane obowiązki na poziomie wspólnotowym, krajowym i lokalnym;
 - b) proces podejmowania decyzji oparty na przesłankach naukowych i dostarczający wyniki w wymaganym okresie;
 - c) szeroki udział uczestników sektora na wszystkich etapach polityki, od koncepcji do wdrożenia;
 - d) zgodność z innymi politykami wspólnotowymi, w szczególności z polityką środowiskową, społeczną, regionalną, rozwoju, zdrowia oraz ochrony konsumenta.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „wody wspólnotowe” oznaczają wody w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji Państw Członkowskich, z wyjątkiem wód sąsiadujących z terytoriami wymienionymi w załączniku II do Traktatu;
- b) „żywe zasoby wodne” oznaczają dostępne morskie gatunki wodne, włączając gatunki wypływające i spływające do morza w celu składania ikry podczas ich przebywania w wodzie morskiej;
- c) „statek rybacki” oznacza jakiegokolwiek statek wyposażony w narzędzia połowowe do handlowej eksploatacji żywych zasobów wodnych;
- d) „wspólnotowy statek rybacki” oznacza statek rybacki pod banderą Państwa Członkowskiego i zarejestrowany we Wspólnocie;
- e) „zrównoważona eksploatacja” oznacza taką eksploatację zasobu, która nie stanowi zagrożenia dla jego przyszłej eksploatacji i która nie ma negatywnego wpływu na ekosystemy morskie;
- f) „współczynnik umieralności ryb” oznacza połów zasobu w określonym czasie w stosunku do średniego zasobu dostępnego dla rybołówstwa w tym czasie;
- g) „zasób” oznacza żywe zasoby wodne występujące w danym zarządzanym obszarze;
- h) „nakład połowowy” oznacza rezultat zdolności oraz działalności statku rybackiego; w przypadku grupy statków jest to suma nakładu połowowego dla wszystkich statków w tej grupie;
- i) „ostrożne podejście do zarządzania rybołówstwem” oznacza, że brak odpowiednich informacji naukowych nie powinien być usprawiedliwieniem dla odkładania lub niepodejmowania środków zarządzania dla ochrony docelowego gatunku, gatunków pokrewnych lub zależnych oraz gatunków niedocelowych i ich środowiska;

⁽¹⁾ Dz.U. L 20 z 28.1.1976, str. 19.

- j) „krytyczne punkty odniesienia” oznaczają wartości parametrów populacji zasobu rybnego (takich jak biomasa czy współczynnik umieralności ryb), których należy unikać, ponieważ wiążą się one z nieznaną dynamiką populacji, zniszczeniem zasobu lub ujemnym rozmnażaniem;
- k) „punkty odniesienia ochrony” oznaczają wartości parametrów populacji zasobu rybnego (takich jak biomasa czy współczynnik umieralności ryb), stosowane w zarządzaniu rybołówstwem, na przykład w odniesieniu do możliwego do przyjęcia poziomu ryzyka biologicznego lub docelowego poziomu uzysku;
- l) „bezpieczne granice biologiczne” wyznaczają stan zasobu lub jego eksploatacji, gdzie zachodzi niskie ryzyko naruszenia określonych krytycznych punktów odniesienia;
- m) „limit połowowy” oznacza ograniczenie ilościowe w wyładunku zasobu lub grupy zasobów w określonym czasie, o ile prawo wspólnotowe nie stanowi inaczej;
- n) „zdolność połowowa” oznacza tonaż statku w GT i jego moc w kW, jak określono w art. 4 i 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2930/86 ⁽¹⁾. Dla określonych typów działalności połowowej zdolność może być określona przez Radę przy użyciu np. ilości i/lub rozmiaru narzędzi połowowych na statku;
- o) „wycofanie z floty” oznacza usunięcie statku rybackiego z rejestru floty rybackiej Państwa Członkowskiego, pod warunkiem że spełniony jest przepis art. 15 ust. 1;
- p) „wprowadzenie do floty” oznacza rejestrację statku rybackiego w rejestrze floty rybackiej Państwa Członkowskiego;
- q) „możliwość połowowa” oznacza określone ilościowo uprawnienie do połowu, wyrażone w złowionych ilościach i/lub nakładzie połowowym;
- r) „wspólnotowa możliwość połowowa” oznacza możliwości połowowe dostępne dla Wspólnoty na wodach wspólnotowych oraz całkowite wspólnotowe możliwości połowowe poza wodami wspólnotowymi, pomniejszone o wspólnotowe możliwości połowowe przyznane państwom trzecim.
- doradczych utworzonych na mocy art. 31. Mogą one w szczególności obejmować środki stosowane dla każdego zasobu lub grupy zasobów w celu ograniczenia umieralności ryb i wpływu działalności połowowej na środowisko poprzez:
- a) przyjmowanie planów odbudowy na mocy art. 5;
- b) przyjmowanie planów zarządzania na mocy art. 6;
- c) ustanawianie celów zrównoważonej eksploatacji zasobów;
- d) ograniczanie połowów;
- e) ustalanie liczby i rodzaju statków rybackich uprawnionych do połowów;
- f) ograniczanie nakładu połowowego;
- g) przyjmowanie środków technicznych, obejmujących:
- i) środki dotyczące konstrukcji narzędzi połowowych, ilości i rodzaju narzędzi połowowych na pokładzie, metod stosowania oraz składu odłowów, które mogą zostać zatrzymane na pokładzie po złowieniu przy użyciu takich narzędzi;
- ii) strefy i/lub okresy, w których działalność połowowa jest zabroniona lub ograniczona, łącznie z ochroną obszarów tarła i narybku;
- iii) minimalne rozmiary okazów, które można zatrzymać na pokładzie i/lub wyładować w porcie;
- iv) szczególne środki w celu zmniejszenia wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie i gatunki niedocelewowe;
- h) ustanawianie zachęt, w tym natury finansowej, promujących bardziej selektywne lub mniej intensywne połowy;
- i) przeprowadzanie projektów pilotażowych dotyczących alternatywnych rodzajów technik zarządzania rybołówstwem.

Artykuł 5

Plany odbudowy

1. Rada przyjmuje, jako priorytetowe, plany odbudowy łowisk eksploatujących zasoby, które są poza bezpiecznymi granicami biologicznymi.

2. Celem planów odbudowy jest zapewnienie odbudowy zasobów do stanu w bezpiecznych granicach biologicznych.

Obejmują one punkty odniesienia ochrony, takie jak cele pozwalające na ocenę odbudowy zasobów do stanu w bezpiecznych granicach biologicznych.

Cele wyrażane są na podstawie:

- a) rozmiaru populacji; i/lub
- b) długofalowego uzysku; i/lub
- c) współczynnika śmiertelności ryb; i/lub
- d) stabilności połowów.

Plany odbudowy mogą zawierać cele odnoszące się do innych żywych zasobów wodnych i utrzymywania lub poprawy statusu ochrony ekosystemów morskich.

ROZDZIAŁ II

OCHRONA I ZRÓWNOWAŻENIE

Artykuł 4

Rodzaje środków

1. Dla osiągnięcia celów określonych w art. 2 ust. 1 Rada ustanawia wspólnotowe środki regulujące dostęp do wód i zasobów oraz zrównoważone prowadzenie działalności połowowej.

2. Środki określone w ust. 1 ustanawia się z uwzględnieniem dostępnych informacji naukowych, technicznych i ekonomicznych, w szczególności sprawozdań przygotowanych przez Komitet Naukowy, Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF), utworzony na mocy art. 33 ust. 1 oraz w świetle wszelkich informacji uzyskanych od regionalnych komitetów

⁽¹⁾ Dz.U. L 274 z 25.9.1986, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3259/94 (Dz.U. L 339, z 29.12.1994, str. 11).

W przypadku gdy ustalony jest więcej niż jeden cel, plany odbudowy ustalają hierarchię ważności tych celów.

3. Plany odbudowy są opracowywane na podstawie ostrożnego podejścia do zarządzania rybołówstwem i uwzględniają krytyczne punkty odniesienia zalecane przez właściwe instytucje naukowe. Zapewniają one zrównoważoną eksploatację zasobów oraz utrzymanie wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie na zrównoważonym poziomie.

Mogą one obejmować łowiska pojedynczych zasobów lub łowiska eksploatujące kombinację zasobów i uwzględniają w należyty sposób interakcje pomiędzy zasobami i łowiskami.

Plany odbudowy są wieloletnie i wskazują oczekiwane ramy czasowe dla osiągnięcia ustanowionych celów.

4. Plany odbudowy mogą zawierać wszelkie środki określone w art. 4 ust. 2 lit. c)—h) oraz zasady eksploatacji składające się z wcześniej określonych parametrów biologicznych rządzących limitami połowowymi.

Plany odbudowy zawierają ograniczenia nakładu połowowego, chyba że nie jest to konieczne do osiągnięcia celu planu. Środki mające być zawarte w planach odbudowy są proporcjonalne do celów i oczekiwanych ram czasowych oraz są określane przez Radę z uwzględnieniem:

- a) statusu ochrony zasobu lub zasobów;
- b) cech biologicznych zasobu lub zasobów;
- c) cech łowisk, w których zostały odłowione zasoby;
- d) wpływu ekonomicznego środków na odnośne łowiska.

5. Komisja składa sprawozdanie na temat skuteczności planów odbudowy w osiągnięciu założonych celów.

Artykuł 6

Plany zarządzania

1. Rada przyjmuje plany zarządzania tak dalece, jak jest to niezbędne dla utrzymania zasobów w bezpiecznych granicach biologicznych dla łowisk eksploatujących zasoby znajdujące się na lub w bezpiecznych granicach biologicznych.

2. Plany zarządzania obejmują punkty odniesienia ochrony, takie jak cele pozwalające na ocenę utrzymania zasobów w takich granicach. Artykuł 5 ust. 2 lit. a)—d) stosuje się.

Plany zarządzania mogą obejmować cele odnoszące się do innych żywych zasobów wodnych oraz utrzymywania lub poprawy statusu ochrony ekosystemów morskich.

W przypadku gdy ustalony jest więcej niż jeden cel, plany zarządzania ustalają hierarchię ważności tych celów.

3. Plany zarządzania opracowywane są na podstawie ostrożnego podejścia do zarządzania rybołówstwem i uwzględniają krytyczne punkty odniesienia zalecane przez odpowiednie instytucje naukowe. Zapewniają one zrównoważoną eksploatację zasobów oraz utrzymanie wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie na zrównoważonym poziomie.

Mogą one obejmować łowiska pojedynczych zasobów lub łowiska eksploatujące kombinację zasobów i uwzględniają w należyty sposób interakcje pomiędzy zasobami i łowiskami.

Plany zarządzania są wieloletnie i wskazują oczekiwane ramy czasowe dla osiągnięcia ustanowionych celów.

4. Plany zarządzania mogą zawierać wszelkie środki określone w art. 4 ust. 2 lit. d)-i) oraz zasady eksploatacji składające się z wcześniej określonych parametrów biologicznych rządzących limitami połowowymi.

Środki mające być zawarte w planie zarządzania muszą być proporcjonalne do celów i oczekiwanych ram czasowych i są określane przez Radę, z uwzględnieniem:

- a) statusu ochrony zasobu lub zasobów;
- b) cech biologicznych zasobu lub zasobów;
- c) cech łowisk, w których zostały odłowione zasoby;
- d) wpływu ekonomicznego środków na odnośne łowiska.

5. Komisja składa sprawozdanie na temat skuteczności planów zarządzania w osiągnięciu założonych celów.

Artykuł 7

Środki nadzwyczajne Komisji

1. Jeżeli istnieje dowód poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych lub dla ekosystemu morskiego, wynikającego z działalności połowowej i wymagającego natychmiastowego działania, Komisja, na uzasadniony wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, może zdecydować o zastosowaniu środków nadzwyczajnych, trwających nie dłużej niż sześć miesięcy. Komisja może podjąć nową decyzję o przedłużeniu stosowania środków nadzwyczajnych na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy.

2. Państwo Członkowskie przekazuje wniosek jednocześnie Komisji, pozostałym Państwom Członkowskim i zainteresowanym regionalnym komitetom doradczym. Mogą one przedłożyć swoje uwagi na piśmie Komisji w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania żądania.

Komisja podejmuje decyzję w terminie 15 dni roboczych od otrzymania żądania określonego w ust. 1.

3. Środki nadzwyczajne mają skutek natychmiastowy. Powiadamia się o nich zainteresowane Państwa Członkowskie i publikuje się je w Dzienniku Urzędowym.

4. Zainteresowane Państwa Członkowskie mogą odwołać się od decyzji Komisji do Rady w terminie 10 dni roboczych od otrzymania powiadomienia.

5. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie miesiąca od daty otrzymania odwołania.

Artykuł 8

Środki nadzwyczajne Państwa Członkowskiego

1. Jeżeli istnieje dowód poważnego i nieprzewidzianego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych lub dla ekosystemu morskiego, wynikającego z działalności połowowej na wodach będących pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją Państwa Członkowskiego, w przypadku gdy nadmierne opóźnienie mogłoby spowodować trudną do naprawienia szkodę, to Państwo Członkowskie może podjąć środki nadzwyczajne na okres nie dłuższy niż trzy miesiące.

2. Przed przyjęciem środków nadzwyczajnych Państwo Członkowskie, które zamierza je podjąć, powiadamia o tym zamiarze Komisję, pozostałe Państwa Członkowskie oraz zainteresowane regionalne komitety doradcze poprzez wysłanie projektu tych środków oraz memorandum wyjaśniającego.

3. Państwa Członkowskie oraz zainteresowane regionalne komitety doradcze mogą przedstawić swoje uwagi na piśmie Komisji w terminie pięciu dni roboczych od daty powiadomienia. Komisja potwierdza, odwołuje lub zmienia środki w terminie 15 dni roboczych od daty powiadomienia.

4. O decyzji Komisji powiadamia się zainteresowane Państwa Członkowskie. Decyzja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

5. Zainteresowane Państwa Członkowskie mogą odwołać się od decyzji Komisji do Rady w terminie 10 dni roboczych od daty powiadomienia o decyzji.

6. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie miesiąca od daty otrzymania odwołania.

Artykuł 9

Środki Państw Członkowskich w strefie 12 mil morskich

1. Państwo Członkowskie może podjąć niedyskryminacyjne środki dla ochrony i zarządzania zasobami rybołówstwa oraz w celu zminimalizowania wpływu rybołówstwa na ochronę morskich ekosystemów w strefie 12 mil morskich od linii podstawowej, pod warunkiem że Wspólnota nie przyjęła dla tej strefy szczególnych środków skierowanych na ochronę i zarządzanie. Środki przyjęte przez Państwo Członkowskie są zgodne z celami ustanowionymi w art. 2 i nie bardziej surowe niż istniejące prawodawstwo wspólnotowe.

Jeżeli środki mające być przyjęte przez Państwo Członkowskie mogą mieć wpływ na statki innego Państwa Członkowskiego, środki takie przyjmuje się jedynie w przypadku gdy Komisji,

Państwu Członkowskiemu oraz zainteresowanym regionalnym komitetom doradczym został przedstawiony projekt środków wraz z memorandum wyjaśniającym.

2. Środki mające zastosowanie do statków rybackich z innych Państw Członkowskich podlegają procedurom ustanowionym w art. 8 ust. 3–6.

Artykuł 10

Środki Państwa Członkowskiego stosowane jedynie do statków rybackich pływających pod banderą tego Państwa

Państwa Członkowskie mogą podejmować środki ochrony i zarządzania zasobami w wodach znajdujących się pod ich zwierzchnictwem lub jurysdykcją, pod warunkiem że:

- a) mają one zastosowanie jedynie do statków rybackich pływających pod banderą zainteresowanego Państwa Członkowskiego, zarejestrowanych we Wspólnocie lub, w przypadku działalności połowowej nieprowadzonej przez statek rybacki, do osób posiadających miejsce zamieszkania lub siedzibę w zainteresowanym Państwie Członkowskim; i
- b) są zgodne z zasadami ustanowionymi w art. 2 ust. 1 i nie bardziej surowe niż istniejące prawodawstwo wspólnotowe.

ROZDZIAŁ III

DOSTOSOWANIE ZDOLNOŚCI POŁOWEJ

Artykuł 11

Dostosowanie zdolności połowowej

1. Państwa Członkowskie wprowadzają środki dostosowujące zdolność połowową swojej floty w celu osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy taką zdolnością połowową a ich możliwościami połowowymi.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że poziomy odniesienia wyrażone w GT i kW dla zdolności połowowej określonej w art. 12 i ust. 4 niniejszego artykułu nie są przekraczane.

3. Nie zezwala się na wycofanie z floty przy wsparciu ze środków publicznych, chyba że nastąpi ono po wycofaniu licencji połowowej określonej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3690/93⁽¹⁾ i, o ile przewidziane, zezwolenia połowowego określonego w odpowiednich przepisach. Zdolność odpowiadająca licencji i, w miarę potrzeby, zezwoleniom połowowym nie może zostać zastąpiona.

4. W przypadku udzielenia pomocy publicznej na wycofanie zdolności połowowej poniżej zmniejszenia zdolności koniecznego do spełnienia poziomów odniesienia na mocy art. 12 ust. 1 kwotę wycofanej zdolności automatycznie odejmuje się od poziomów odniesienia. W ten sposób osiągnięte poziomy odniesienia są nowymi poziomami odniesienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 341 z 31.12.1993, str. 93.

5. W przypadku statków mających pięć lub więcej lat zezwala się na modernizację pokładu w celu ulepszenia bezpieczeństwa na statku, warunków pracy, higieny oraz jakości produktu, która może podwyższyć tonaż statku, pod warunkiem że modernizacja taka nie zwiększy wydajności połowowej statku. Poziomy odniesienia w rozumieniu niniejszego artykułu oraz art. 12 dostosowuje się odpowiednio. Nie istnieje potrzeba uwzględniania stosownej zdolności przy tworzeniu bilansu wycofań i wprowadzeń przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 13.

Szczegółowe zasady i warunki dla takich środków mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

Artykuł 12

Poziomy odniesienia dla flot rybackich

1. Dla każdego Państwa Członkowskiego Komisja ustanawia poziomy odniesienia wyrażone w GT i w kW dla łącznej zdolności połowowej wspólnotowych statków rybackich pływających pod banderą tego Państwa Członkowskiego, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

Poziomy odniesienia stanowią sumę celów Wieloletniego Programu Orientacji 1997–2002 dla każdego segmentu, ustalone na dzień 31 grudnia 2002 r. zgodnie z decyzją Rady 97/413/WE⁽¹⁾.

2. Przepisy wykonawcze do stosowania niniejszego artykułu mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

Artykuł 13

System wprowadzania/wycofywania oraz ogólne zmniejszenie zdolności

1. Państwa Członkowskie zarządzają wprowadzaniem statków do floty i ich wycofywaniem w ten sposób, że od dnia 1 stycznia 2003 r.:

- a) wprowadzenie nowej zdolności do floty bez pomocy publicznej wyrównywane jest przez uprzednie wycofanie bez pomocy publicznej statku o przynajmniej takiej samej zdolności;
- b) wprowadzenie nowego statku z pomocą publiczną przyznaną po 1 stycznia 2003 r. jest równoważone uprzednim wycofaniem bez pomocy publicznej:
 - i) przynajmniej takiej samej zdolności, w przypadku wprowadzania nowego statku o tonażu równym lub mniejszym niż 100 GT; lub
 - ii) co najmniej 1,35-krotności takiej zdolności, w przypadku wprowadzania nowych statków o tonażu powyżej 100 GT.

2. Od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2004 r. każde Państwo Członkowskie, które zdecyduje się wprowadzić nowe zobowiązania do pomocy publicznej dla odnowienia floty po dniu 31 grudnia 2002 r., doprowadza do zmniejszenia łącznej zdolności połowowej swej floty o 3 % za cały okres, w porównaniu do poziomów odniesienia określonych w art. 12.

⁽¹⁾ Dz.U. L 175 z 3.7.1997, str. 27. Decyzja zmieniona decyzją 2002/70/WE (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 77).

3. Przepisy wykonawcze do stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

Artykuł 14

Wymiana informacji

1. Każdego roku Komisja przedstawia streszczenie wyników wysiłków Państw Członkowskich zmierzających do osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zdolnością połowową a możliwościami połowowymi. Streszczenie takie oparte jest na rocznych sprawozdaniach od każdego Państwa Członkowskiego, które mają być przesyłane Komisji nie później niż do dnia 30 kwietnia następnego roku.

Streszczenie Komisji z załączonymi sprawozdaniami Państw Członkowskich przesyła się przed końcem roku do Parlamentu Europejskiego i Rady wraz z opiniami STECF oraz Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowionego na mocy art. 30 ust. 1.

2. Przepisy wykonawcze dotyczące tych wymian mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

Artykuł 15

Rejestry flot rybackich

1. Każde Państwo Członkowskie prowadzi rejestr wspólnotowych statków rybackich pływających pod jego banderą. Rejestr taki zawiera minimum informacji o cechach i działalności statku niezbędne do zarządzania środkami ustanowionymi na poziomie wspólnotowym.

2. Każde Państwo Członkowskie udostępnia Komisji informacje określone w ust. 1.

3. Komisja tworzy rejestr wspólnotowej floty rybackiej, który zawiera informacje otrzymane zgodnie z ust. 2 i udostępnia go Państwom Członkowskim. Będzie on zgodny z przepisami wspólnotowymi odnoszącymi się do ochrony danych osobowych.

4. Informacje określone w ust. 1 oraz procedury ich przekazywania określone w ust. 2 i 3 mogą zostać ustalone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

Artykuł 16

Warunkowość wspólnotowej pomocy finansowej i zmniejszenie nakładu połowowego

1. Pomoc finansowa na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r., ustanawiającego szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa⁽²⁾, z wyjątkiem funduszy na złomowanie statków rybackich, może być udzielona, jedynie gdy Państwo Członkowskie zastosowało się do art. 11, 13 i 15 niniejszego rozporządzenia oraz dostarczyło informacje wymagane przez rozporządzenie Rady (WE) nr 2792/99 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 366/2001⁽³⁾.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 179/2002 (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 25).

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 24.2.2001, str. 3.

W tym kontekście po umożliwieniu zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu przedstawienia swojego stanowiska oraz proporcjonalnie do stopnia niestosowania się do przepisów Komisja zawiesza pomoc finansową na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999 dla zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

2. Jeżeli na podstawie dostępnych informacji Komisja uzna, że zdolność floty Państwa Członkowskiego przekracza zdolność, której jest ono zobowiązane przestrzegać na mocy art. 11, 13 i 15, informuje o tym zainteresowane Państwo Członkowskie. Państwo Członkowskie natychmiast zmniejsza swój nakład połowowy do poziomu zgodnego z art. 11, 13 i 15, bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z tych artykułów. Zainteresowane Państwo Członkowskie przedstawia swój plan zmniejszenia Komisji do weryfikacji, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2, niezależnie od tego, czy zmniejszenie to jest równoważne do przekroczonej zdolności.

ROZDZIAŁ IV

ZASADY DOSTĘPU DO WÓD I ZASOBÓW

Artykuł 17

Zasady ogólne

1. Wspólnotowe statki rybackie mają jednakowy dostęp do wód i zasobów na wszystkich wodach wspólnotowych, z wyjątkiem tych określonych w ust. 2, z zastrzeżeniem środków przyjętych na mocy rozdziału II.

2. W pasach wodnych do 12 mil morskich od linii podstawowej, znajdujących się pod ich zwierzchnictwem lub jurysdykcją, od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. Państwa Członkowskie uprawnione są do ograniczenia rybołówstwa do statków rybackich, które tradycyjnie łowią na tychże wodach z przyległych portów, bez uszczerbku dla uzgodnień dotyczących wspólnotowych statków rybackich pływających pod banderą innych Państw Członkowskich w ramach istniejących stosunków sąsiedzkich pomiędzy Państwami Członkowskimi oraz uzgodnień zawartych w załączniku I, ustalającym dla każdego Państwa Członkowskiego strefy geograficzne w ramach pasów nadbrzeżnych innych Państw Członkowskich, gdzie prowadzi się działalność połowową oraz odnośne gatunki.

Do dnia 31 grudnia 2011 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie uzgodnień określonych w niniejszym ustępie. Przed dniem 31 grudnia 2012 r. Rada podejmie decyzję w sprawie przepisów dotyczących wyżej wspomnianych uzgodnień.

Artykuł 18

Kwadrat szetlandzki

1. Dla gatunków o specjalnym znaczeniu w regionie określonym w załączniku II, które są biologicznie wrażliwe z powodu ich cech

eksploatacyjnych, działalność połowowa wspólnotowych statków rybackich o długości pomiędzy liniami pionowymi nie mniejszej niż 26 metrów dotycząca gatunków głębinowych, z wyjątkiem okowieli i błękitka, podlega systemowi uprzednich zezwoleń zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w załączniku II.

2. Szczegółowe zasady stosowania oraz procedury wykonywania ust. 1 mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

Artykuł 19

Przegląd zasad dostępu

1. Do dnia 31 grudnia 2003 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie zasad dostępu do wód i zasobów ustanowionych przez prawodawstwo wspólnotowe, z wyjątkiem tych określonych w art. 17 ust. 2, oceniające uzasadnienie tychże zasad z punktu widzenia celów ochrony i zrównoważonej eksploatacji.

2. Na podstawie sprawozdania określonego w ust. 1 i uwzględniając zasadę ustanowioną w art. 17 ust. 1, do dnia 31 grudnia 2004 r. Rada podejmie decyzję w sprawie wszelkich niezbędnych dostosowań tych zasad.

Artykuł 20

Rozdział możliwości połowowych

1. Na wniosek Komisji Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, podejmuje decyzję w sprawie limitów połowowych i/lub nakładu połowowego oraz w sprawie rozdziału możliwości połowowych między Państwa Członkowskie, jak również w sprawie warunków związanych z takimi limitami. Możliwości połowowe rozdziela się pomiędzy Państwa Członkowskie w taki sposób, żeby zapewnić każdemu Państwu Członkowskiemu względną stabilność działalności połowowej dla każdego zasobu lub łowiska.

2. Gdy Wspólnota ustanowi nowe możliwości połowowe, Rada podejmie decyzję w sprawie rozdziału tych możliwości, z uwzględnieniem interesów każdego Państwa Członkowskiego.

3. Każde Państwo Członkowskie decyduje o metodzie rozdziału możliwości połowowych dla statków rybackich pływających pod jego banderą w stosunku do możliwości przydzielonych temu Państwu Członkowskiemu zgodnie z prawem wspólnotowym i informuje o tym Komisję.

4. Rada ustanawia możliwości połowowe dostępne dla państw trzecich na wodach wspólnotowych i rozdziela te możliwości pomiędzy wszystkie państwa trzecie.

5. Państwa Członkowskie mogą, po powiadomieniu Komisji, wymieniać się częścią lub całością możliwości połowowych im przypisanych.

ROZDZIAŁ V

WSPÓLNOTOWY SYSTEM KONTROLI I EGZEKWOWANIA

Artykuł 21

Cele

W ramach wspólnotowego systemu kontroli i egzekwowania dostęp do wód i zasobów oraz prowadzenie działalności połowowej, jak określono w art. 1, są kontrolowane i egzekwowana jest zgodność z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa.

Artykuł 22

Warunki dostępu do wód i zasobów oraz obrotu produktami rybołówstwa

1. Działalność w ramach wspólnej polityki rybołówstwa jest zabroniona, o ile nie zostaną spełnione poniższe warunki:

- a) statek rybacki przechowuje na pokładzie swoją licencję oraz, gdzie przewidziane, swoje zezwolenie połowowe;
- b) statek rybacki ma na pokładzie działający system pozwalający na jego wykrywanie i identyfikację przez zdalne systemy monitorowania. Wymóg ten dotyczy statków powyżej 18 metrów długości całkowitej od dnia 1 stycznia 2004 r. oraz statków powyżej 15 metrów długości całkowitej od dnia 1 stycznia 2005 r.;
- c) kapitan bez zbędnej zwłoki rejestruje i przekazuje informacje dotyczące działalności połowowej, w tym wyładunków i przeładunków. Kopie rejestru są udostępniane władzom. W 2004 r. Rada podejmie decyzję w sprawie obowiązku przesyłania takich rejestrów drogą elektroniczną. W celu oceny wykorzystywanej technologii Państwa Członkowskie we współpracy z Komisją przeprowadzą projekty pilotażowe przed dniem 1 czerwca 2004 r.;
- d) kapitan przyjmuje na pokładzie inspektorów i współpracuje z nimi; w przypadku zastosowania systemu obserwacji kapitan przyjmuje na pokładzie obserwatorów i współpracuje z nimi;
- e) kapitan szanuje warunki i ograniczenia odnoszące się do wyładunków, przeładunków, wspólnych operacji połowowych, narzędzi połowowych, sieci oraz oznaczania i identyfikacji statków.

2. Obrót produktami rybołówstwa podlega następującym wymogom:

- a) produkty rybołówstwa są sprzedawane ze statku rybackiego tylko zarejestrowanym kupującemu lub na zarejestrowanych aukcjach;
- b) kupujący produkty rybołówstwa ze statku rybackiego z pierwszej ręki jest zarejestrowany u władz;

c) kupujący produkty rybołówstwa z pierwszej ręki przedkłada faktury lub karty sprzedaży władzom, chyba że sprzedaż ma miejsce na zarejestrowanej aukcji, która sama ma obowiązek przedkładania władzom faktur lub kart sprzedaży;

d) wszystkie produkty rybołówstwa wyładowane lub przywożone do Wspólnoty bez przedłożenia władzom faktur lub kart sprzedaży i przewożone do miejsca innego niż miejsce wyładunku lub miejsce przywozu, posiadają dokument sporządzony przez przewoźnika do momentu pierwszej sprzedaży;

e) osoby odpowiedzialne za pomieszczenia lub pojazdy transportowe przyjmują inspektorów i współpracują z nimi;

f) jeżeli została ustalona minimalna wielkość dla danego gatunku, przedsiębiorcy odpowiedzialni za sprzedaż, magazynowanie i transport muszą być w stanie udowodnić pochodzenie geograficzne produktów.

Kupujący otrzymujący produkty, które nie są następnie wprowadzane do obrotu, ale używane jedynie do konsumpcji prywatnej, nie musi stosować się do wymogów niniejszego ustępu.

3. W celu wykonania ust. 1 i 2 można przyjąć szczegółowe przepisy zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

Przepisy te mogą obejmować w szczególności obowiązki Państw Członkowskich, kapitanów oraz innych osób fizycznych i prawnych zajmujących się działalnością w ramach art. 1, dotyczące dokumentacji, rejestrowania, sprawozdań oraz informacji.

Przepisy mogą również przewidywać wyjątki od obowiązków z ust. 1 i 2, w przypadku gdy są one uzasadnione niewielkim wpływem na żywe zasoby wodne lub nieproporcjonalnym obciążeniem wywoływanym przez takie obowiązki w porównaniu do gospodarczego znaczenia danej działalności.

Artykuł 23

Obowiązki Państw Członkowskich

1. O ile prawo wspólnotowe nie stanowi inaczej, Państwa Członkowskie zapewniają skuteczną kontrolę, inspekcję i egzekwowanie zasad wspólnej polityki rybołówstwa.

2. Państwa Członkowskie kontrolują działalność prowadzoną w ramach wspólnej polityki rybołówstwa na swoim terytorium oraz na wodach podlegających ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji. Kontrolują również dostęp do wód i zasobów oraz działalność połowową prowadzoną poza wodami wspólnotowymi przez wspólnotowe statki rybackie pływające pod ich banderą oraz, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa bandery, przez swoich obywateli. Są odpowiedzialne za umieszczanie obserwatorów na pokładach statków rybackich oraz za podejmowanie odpowiednich decyzji, włącznie z zakazem działalności połowowej.

3. Państwa Członkowskie przyjmują środki, rozdzielają zasoby finansowe i ludzkie oraz tworzą struktury administracyjne i techniczne, niezbędne do zapewnienia odpowiedniej kontroli, inspekcji oraz egzekwowania, włącznie z satelitarnymi systemami monitorowania. W 2004 r. Rada podejmie decyzję w sprawie obowiązkowych systemów teledetekcji. W celu oceny zastosowanej technologii Państwa Członkowskie, we współpracy z Komisją, przeprowadzą projekty pilotażowe przed dniem 1 czerwca 2004 r. Każde Państwo Członkowskie wyznacza jeden organ uprawniony do zbierania i weryfikacji informacji dotyczących działalności połowowej oraz do składania sprawozdań i współpracy z Komisją.

4. Gdy Komisja ustali, że Państwo Członkowskie przekroczyło możliwości połowowe, które zostały mu przyznane, Komisja dokona odliczeń od przyszłych możliwości połowowych dla tego Państwa Członkowskiego.

Jeżeli bezpośrednio z powodu przekroczenia przez Państwo Członkowskie przyznanych mu możliwości połowowych, inne Państwo Członkowskie nie mogło wykorzystać w pełni swoich możliwości połowowych, mogą mu zostać przyznane, w całości lub częściowo, możliwości połowowe równe tym odliczonym na mocy akapitu pierwszego. Decyzja o takim przyznaniu uwzględnia interes ochrony zasobów oraz interes potrącenia względem obu zainteresowanych Państw Członkowskich.

Komisja podejmuje decyzje zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

5. Przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2, łącznie z wyznaczeniem przez Państwo Członkowskie organu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu oraz przepisami dotyczącymi rozmieszczenia obserwatorów, ich obowiązków, zadań oraz kosztów.

Artykuł 24

Inspekcja i egzekwowanie

Państwa Członkowskie podejmują środki inspekcji i egzekwowania niezbędne dla zapewnienia zgodności z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa na swoim terytorium lub na wodach znajdujących się pod ich zwierzchnictwem lub jurysdykcją. Podejmują także środki egzekwowania w stosunku do działalności połowowej poza wodami wspólnotowymi statków pływających pod swoimi banderami i swoich obywateli.

Środki takie obejmują:

- a) wrywkowe kontrole i inspekcje statków rybackich, pomieszczeń przedsiębiorstw i innych instytucji, których działalność wiąże się ze wspólną polityką rybołówstwa;
- b) kontrole na pokładzie statków rybackich;
- c) dochodzenia, prawne ściganie naruszeń oraz sankcje zgodnie z art. 25;
- d) środki zapobiegawcze zgodnie z art. 25 ust. 5;
- e) środki zapobiegające angażowaniu się obywateli danego państwa w działalność połowową nieprzeznaczającą obowiązków środków ochrony i zarządzania, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa bandery.

Podjęte środki są odpowiednio dokumentowane. Są one skuteczne, perswadujące oraz proporcjonalne.

Przepisy wykonawcze, łącznie z wzorcami, do niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 3.

Artykuł 25

Postępowanie w przypadku naruszeń

1. Państwa Członkowskie zapewniają podjęcie odpowiednich środków, łącznie z postępowaniem administracyjnym lub karnym zgodnie z ich prawem krajowym, przeciwko osobom fizycznym lub prawnym odpowiedzialnym za naruszenie zasad wspólnej polityki rybołówstwa.

2. Postępowanie rozpoczęte zgodnie z ust. 1 jest w stanie, zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa krajowego, skutecznie pozbawić osoby odpowiedzialne wszelkich korzyści finansowych płynących z takiego naruszenia i zastosować środki proporcjonalne do wagi takiego naruszenia, skutecznie odstraszając od dokonywania podobnego rodzaju naruszeń.

3. Sankcje wynikające z postępowania określonego w ust. 2 mogą obejmować, w zależności od wagi naruszenia, w szczególności:

- a) grzywny;
- b) zatrzymanie zabronionych narzędzi połowowych oraz połowu;
- c) zarekwirowanie statku;
- d) czasowe unieruchomienie statku;
- e) zawieszenie licencji;
- f) odebranie licencji.

4. Niezależnie od obowiązków określonych w ust. 1, 2 i 3, na podstawie wykazu zamieszczonego w ust. 3, Rada tworzy katalog środków stosowanych przez Państwa Członkowskie w przypadku poważnych naruszeń, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 1447/1999. Katalog pozostaje bez uszczerbku dla wyboru wdrażania tych środków przez Państwa Członkowskie na drodze postępowania administracyjnego lub karnego zgodnie z ich prawem krajowym, jak określono w ust. 1.

5. Państwa Członkowskie podejmują środki natychmiastowe w celu powstrzymania statków, osób fizycznych lub prawnych przylapanych na gorącym uczynku dokonywania poważnego naruszenia określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1447/1999 od dalszego jego dokonywania.

Artykuł 26

Obowiązki Komisji

1. Bez uszczerbku dla obowiązków Komisji w ramach Traktatu Komisja ocenia i kontroluje stosowanie zasad wspólnej polityki rybołówstwa przez Państwa Członkowskie oraz ułatwia współpracę i koordynację pomiędzy nimi.

2. Jeżeli istnieje dowód, że zasady ochrony, kontroli, inspekcji czy też egzekwowania w ramach wspólnej polityki rybołówstwa nie są przestrzegane i że może to prowadzić do poważnego zagrożenia żywych zasobów wodnych lub skuteczności funkcjonowania wspólnotowego systemu kontroli i egzekwowania, i wymaga to podjęcia pilnych działań, Komisja informuje na piśmie zainteresowane Państwo Członkowskie o swoich wnioskach i ustanawia nieprzekraczalny termin nie krótszy niż 15 dni roboczych na wykazanie zgodności i przedstawienie swoich uwag. Komisja uwzględni uwagi Państwa Członkowskiego przy podejmowaniu jakichkolwiek działań na mocy ust. 3.

3. Jeżeli istnieje dowód, że działalność połowowa prowadzona w danym obszarze geograficznym może doprowadzić do poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych, Komisja może podjąć środki zapobiegawcze.

Środki te są proporcjonalne do stopnia zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych.

Nie mogą one przekroczyć trzech tygodni. Mogą być przedłużone najwyżej do sześciu miesięcy, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony żywych zasobów wodnych, zgodnie z decyzją podjętą na podstawie procedury ustanowionej w art. 30 ust. 2.

Środki są natychmiast uchylane, gdy Komisja stwierdzi, że zagrożenie ustało.

4. W przypadku gdy została wyczerpana kwota, przydział lub dostępny udział Państwa Członkowskiego, Komisja może, na podstawie dostępnych informacji, natychmiast zatrzymać działalność połowową.

5. Nie naruszając art. 23 ust. 2, Komisja kontroluje wszelką działalność na wodach wspólnotowych prowadzoną przez statki rybackie pływające pod banderą państwa trzeciego, jeżeli jest to przewidziane prawem wspólnotowym. W tym celu Komisja oraz odpowiednio Państwa Członkowskie współpracują i koordynują swoje działania.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

Artykuł 27

Ocena i kontrola prowadzona przez Komisję

1. Do celów oceny i kontroli stosowania zasad wspólnej polityki rybołówstwa przez Państwa Członkowskie Komisja może, z własnej inicjatywy i przy użyciu własnych środków, zainicjować i przeprowadzić audyty, dochodzenia, weryfikacje oraz inspekcje dotyczące stosowania zasad wspólnej polityki rybołówstwa przez Państwa Członkowskie. Komisja może weryfikować w szczególności:

- a) wykonywanie i stosowanie tych zasad przez Państwa Członkowskie i ich właściwe organy;
- b) zgodność krajowych praktyk administracyjnych oraz działalności inspekcyjnej i nadzoru z tymi zasadami;

- c) istnienie wymaganych dokumentów oraz ich zgodność z odpowiednimi zasadami;
- d) okoliczności, w których kontrola i egzekwowanie przeprowadzane są przez Państwa Członkowskie.

Do powyższych celów Komisja może przeprowadzać inspekcje statków rybackich, jak również pomieszczeń przedsiębiorstw i innych instytucji o działalności związanej ze wspólną polityką rybołówstwa oraz ma dostęp do wszelkich informacji i dokumentów potrzebnych do wypełniania jej zobowiązań. Inspekcje przeprowadzane przez Komisję z własnej inicjatywy i bez pomocy inspektorów zainteresowanego Państwa Członkowskiego odbywają się tylko na statkach rybackich oraz miejscach pierwszego wyładunku lub pierwszej sprzedaży, i są ograniczone tylko do obszarów lub zasobów podlegających specyficznemu programowi monitorowania ustanowionemu w art. 34c rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

Inspektorzy Komisji przedstawiają pisemne upoważnienie potwierdzające ich tożsamość i uprawnienia. Inspektorzy Komisji nie mogą przekraczać uprawnień inspektorów państwowych i nie mają uprawnień policyjnych ani egzekwowania prawa. W szczególności inspektorzy Komisji nie mogą przeprowadzać inspekcji bez udziału inspektorów zainteresowanego Państwa Członkowskiego, jeżeli zainteresowana strona nie wyrazi na to zgody.

Państwa Członkowskie udzielają Komisji wszelkiej pomocy niezbędnej do wypełniania tych zadań.

2. Sprawozdania z inspekcji są udostępniane zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu.

Komisja umożliwi zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu przedstawienie uwag do sporządzonego sprawozdania, zapewniając zgodność z przepisami wspólnotowymi dotyczącymi ochrony danych osobowych.

Po przeprowadzeniu inspekcji z własnej inicjatywy i bez udziału inspektorów krajowych zainteresowanego Państwa Członkowskiego Komisja powiadamia o tym to Państwo Członkowskie w terminie jednego dnia od zakończenia inspekcji i w terminie jednego miesiąca udostępnia sprawozdanie o wynikach.

Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do podejmowania działań przeciwko osobom na podstawie ustaleń zamieszczonych w wyżej wspomnianym sprawozdaniu.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

4. Co trzy lata Komisja przygotowuje sprawozdanie oceniające do przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w sprawie działań na mocy ust. 1 oraz stosowania przez Państwa Członkowskie zasad wspólnej polityki rybołówstwa. Każdego roku Państwa Członkowskie są informowane o liczbie inspekcji na mocy ust. 1 przeprowadzanych przez Komisję w każdym z Państw Członkowskich, z podziałem według rodzaju inspekcji.

Artykuł 28

Współpraca i koordynacja

1. Państwa Członkowskie współpracują ze sobą oraz z państwami trzecimi, aby zapewnić zgodność z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa. W tym celu Państwa Członkowskie udzielają innym Państwom Członkowskim oraz państwom trzecim pomocy niezbędnej dla zapewnienia zgodności z tymi zasadami.

2. W przypadku kontroli i inspekcji transgranicznej działalności połowowej Państwa Członkowskie zapewniają, że ich działania w ramach niniejszego rozdziału są skoordynowane. W tym celu Państwa Członkowskie dokonują wymiany inspektorów.

3. Bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności nadbrzeżnego Państwa Członkowskiego Państwa Członkowskie są uprawnione do kontroli statków rybackich pływających pod ich banderą na wszystkich wodach wspólnotowych poza wodami znajdującymi się pod zwierzchnictwem innego Państwa Członkowskiego.

Państwa Członkowskie są również uprawnione do przeprowadzania inspekcji na statkach rybackich zgodnie z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa w odniesieniu do działalności na wszystkich wodach wspólnotowych poza wodami będącymi pod ich zwierzchnictwem, tylko jeżeli:

- a) zostały upoważnione przez zainteresowane nadbrzeżne Państwo Członkowskie; lub
- b) przyjęto specyficzny program monitorowania zgodnie z art. 34c rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

Państwa Członkowskie są upoważnione do inspekcji wspólnotowych statków rybackich pływających pod banderą innego Państwa Członkowskiego na wodach międzynarodowych.

W przypadkach innych niż wymienione w niniejszym ustępie Państwa Członkowskie mogą upoważnić się wzajemnie do przeprowadzania inspekcji zgodnie z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa.

4. Na podstawie przedstawionych Komisji nominacji Państw Członkowskich, Komisja ustanawia, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2, listę inspektorów Komisji, statków i samolotów inspekcyjnych oraz innych środków inspekcji uprawnionych do przeprowadzania inspekcji na mocy niniejszego rozdziału na wodach wspólnotowych oraz na wspólnotowych statkach rybackich.

5. Sprawozdania z inspekcji i nadzoru przygotowane przez inspektorów Komisji oraz inspektorów innego Państwa Członkowskiego stanowią dopuszczalny dowód w postępowaniu administracyjnym lub sądowym prowadzonym przez jakiegokolwiek Państwo Członkowskie. Do celów ustaleń faktycznych są one traktowane na równi ze sprawozdaniami z inspekcji i nadzoru sporządzanymi w Państwie Członkowskim.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 ust. 2.

Ustępy 3 i 4 niniejszego artykułu stosuje się wyłącznie po ustanowieniu przepisów wykonawczych.

ROZDZIAŁ VI

PODEJMOWANIE DECYZJI ORAZ KONSULTACJA

Artykuł 29

Procedura podejmowania decyzji

O ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej, Rada działa zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 37 Traktatu.

Artykuł 30

Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na 20 dni roboczych.

3. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 60 dni roboczych

4. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 31

Regionalne komitety doradcze

1. Regionalne komitety doradcze tworzy się w celu przyczyniania się do osiągnięcia celów art. 2 ust. 1, w szczególności jako ciała doradcze dla Komisji w sprawach zarządzania rybołówstwem w odniesieniu do określonych obszarów morskich lub stref połowów.

2. Regionalne komitety doradcze składają się głównie z rybaków oraz innych przedstawicieli interesów, na które wpływ ma wspólna polityka rybołówstwa, takich, jak przedstawiciele sektorów rybołówstwa i akwakultury, interesów konsumentów i ochrony środowiska oraz ekspertów naukowych ze wszystkich Państw Członkowskich, zaangażowanych w sprawy rybołówstwa w odnośnym obszarze morskim lub strefie połowów.

3. Przedstawiciele władz krajowych i regionalnych zaangażowanych w sprawy rybołówstwa w odnośnym obszarze morskim lub strefie połowowej mają prawo brać udział w posiedzeniach regionalnych komitetów doradczych w charakterze członków lub obserwatorów. Komisja może uczestniczyć w ich spotkaniach.

4. Komisja może konsultować się z regionalnymi komitetami doradczymi w związku z propozycjami środków, takich jak wieloletnie plany odbudowy lub zarządzania, które mają być przyjęte na podstawie art. 37 Traktatu i które Komisja ma zamiar przedstawić oraz które odnoszą się do rybołówstwa na danym obszarze. Komitety mogą także udzielać konsultacji Komisji oraz Państwom Członkowskim w związku z innymi środkami. Konsultacje takie pozostają bez uszczerbku dla konsultacji udzielanych przez STECF oraz Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury.

5. Regionalne komitety doradcze mogą:

- a) przedstawiać Komisji lub zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu zalecenia i sugestie, z własnej inicjatywy albo na wniosek Komisji lub tego Państwa Członkowskiego, w sprawach odnoszących się do zarządzania rybołówstwem;
- b) informować Komisję lub zainteresowane Państwo Członkowskie o problemach związanych z wykonywaniem zasad wspólnotowych oraz przedstawiać im zalecenia i sugestie dotyczące takich problemów;
- c) prowadzić inną działalność niezbędną do wypełniania ich funkcji.

Regionalne komitety doradcze informują o swojej działalności Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury.

Artykuł 32

Procedura tworzenia regionalnych komitetów doradczych

Rada podejmuje decyzję w sprawie utworzenia Regionalnego Komitetu Doradczego. Regionalny komitet doradczy obejmuje swoim działaniem obszary morskie podlegające jurysdykcji co najmniej dwóch Państw Członkowskich. Regionalny Komitet Doradczy przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 33

Komitet Naukowy, Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa

1. Tworzy się Komitet Naukowy, Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF). STECF udziela regularnych konsultacji w sprawach dotyczących ochrony i zarządzania żywymi zasobami

wodnymi, łącznie z zagadnieniami biologicznymi, ekonomicznymi, środowiskowymi, społecznymi i technicznymi.

2. Komisja uwzględnia porady otrzymane od STECF przy przygotowywaniu wniosków w sprawie zarządzania rybołówstwem na mocy niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 34

Uchylenie

1. Niniejszym uchyla się rozporządzenia (EWG) nr 3760/92 i (EWG) nr 101/76.

2. Odniesienia do przepisów rozporządzeń uchylonych w ust. 1 są rozumiane jako odniesienia do odpowiadających im przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

Przeгляд

Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania wspólnej polityki rybołówstwa w odniesieniu do rozdziałów II i III przed końcem roku 2012.

Artykuł 36

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2002 r.

W imieniu Rady

M. FISCHER BOEL

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

DOSTĘP DO WÓD PRZYBRZEŻNYCH W ROZUMIENIU ARKTYKUŁU 17 UST. 2

1. WODY PRZYBRZEŻNE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

A. DOSTĘP DLA FRANCJI

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (6 do 12) mil morskich		
1. Na wschód od Berwick-upon-Tweed na wschód od Coquet Island	Śledź	Nieograniczony
2. Na wschód od Flamborough Head na południe od Spurn Head	Śledź	Nieograniczony
3. Na wschód od Lowestoft na południe od Lyme Regis	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
4. Na południe od Lyme Regis na południe od Eddystone	Przydenne	Nieograniczony
5. Na południe od Eddystone na południowy wschód od Longships	Przydenne	Nieograniczony
	Przeźrebki	Nieograniczony
	Homar	Nieograniczony
	Rak	Nieograniczony
6. Na południowy wschód od Longships na północny zachód od Hartland Point	Przydenne	Nieograniczony
	Rak	Nieograniczony
	Homar	Nieograniczony
7. Hartland Point do linii na północ od Lundy Island	Przydenne	Nieograniczony
8. Od linii na zachód od Lundy Island do Cardigan Harbour	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
9. Point Lynas North na wschód od Morecambe Light Vessel	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
10. County Down	Przydenne	Nieograniczony
11. Na północny wschód od New Island na południowy zachód od Sanda Island	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
12. Na północ od Port Stewart na zachód od Barra Head	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
13. Szerokość geograficzna 57°40' N na zachód od Butt St. Lewis	Wszystkie gatunki z wyjątkiem skorupiaków	Nieograniczony
14. St Kilda, Flannan Islands	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
15. Na zachód od linii łączącej latarnię morską Butt of Lewis z punktem 59°30' N-5°45' W	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

B. DOSTĘP DLA IRLANDII

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (6 do 12) mil morskich		
1. Na północ od Point Lynas na południe od Mull of Galloway	Przydenne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
2. Na zachód od Mull of Oa na zachód od Barra Head	Przydenne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony

C. DOSTĘP DLA NIEMIEC

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (6 do 12 mil morskich)		
1. Na wschód od Szetlandów i Fair Isle pomiędzy liniami pociągniętymi na południowy wschód od latarni morskiej Sumbrugh Head na północny wschód od latarni Skroo i południowy zachód od latarni Skadan	Śledź	Nieograniczony
2. Na wschód od Berwick-upon-Tweed, na wschód od latarni Whitby High	Śledź	Nieograniczony
3. Na wschód od latarni North Foreland, na południe od nowej latarni Dungeness	Śledź	Nieograniczony
4. Strefa wokół St Kilda	Śledź	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
5. Latarnia Butt of Lewis na zachód do linii łączącej latarnię Butt of Lewis i punkt 59°30' N-5°45' W	Śledź	Nieograniczony
6. Strefa wokół North Rona i Sulisker (Sulasgeir)	Śledź	Nieograniczony

D. DOSTĘP DLA NIDERLANDÓW

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na wschód od Szetlandów i Fair Isle pomiędzy liniami pociągniętymi na południowy wschód od latarni morskiej Sumbrugh Head na północny wschód od latarni Skroo i południowy zachód od latarni Skadan	Śledź	Nieograniczony
2. Na wschód od Berwick upon Tweed, na wschód od Flamborough Head	Śledź	Nieograniczony
3. Na wschód of North Foreland, na południe od nowej latarni Dungeness	Śledź	Nieograniczony

E. DOSTĘP DLA BELGII

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na wschód od Berwick upon Tweed na wschód od Coquer Island	Śledź	Nieograniczony
2. Na północ od Cromer na wschód od North Foreland	Przydenne	Nieograniczony
3. Na wschód od North Foreland na południe od nowej latarni Dungeness	Przydenne	Nieograniczony
	Śledź	Nieograniczony
4. Na południe od nowej latarni Dungeness, na południe od Selsey Bill	Przydenne	Nieograniczony
5. Na południowy wschód od Straight Point, na północny zachód od South Bishop	Przydenne	Nieograniczony

2. WODY PRZYBRZEŻNE IRLANDII

A. DOSTĘP DLA FRANCJI

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na północny zachód od Erris Head na zachód od Sybil Point	Przydenne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
2. Na południe od Mizen Head na południe od Stags	Przydenne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
3. Na południe od Stags na południe od Cork	Przydenne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
	Śledź	Nieograniczony
4. Na południe od Cork, na południe od Carnsore Point	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
5. Na południe od Carnsore Point, na południowy wschód od Haulbowline	Wszystkie gatunki, z wyjątkiem skorpupiaków	Nieograniczony

B. DOSTĘP DLA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Mine Head Hook Point	Przydenne	Nieograniczony
	Śledź	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
2. Hook Point Carlingford Lough	Przydenne	Nieograniczony
	Śledź	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
	Przegrzebki	Nieograniczony

C. DOSTĘP DLA NIDERLANDÓW

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Stags na południe od Carnsore Point	Śledź	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony

D. DOSTĘP DLA NIEMIEC

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Old Head of Kinsale na południe od Carnsore Point	Śledź	Nieograniczony
2. Na południe od Cork na południe od Carnsore Point	Makrela	Nieograniczony

E. DOSTĘP DLA BELGII

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Cork na południe od Carnsore Point	Przydenne	Nieograniczony
2. Na wschód od Wicklow Head na południowy wschód od Carlingford Lough	Przydenne	Nieograniczony

3. WODY PRZYBRZEŻNE BELGII

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Od 3 do 12 mil morskich	Niderlandy	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
	Francja	Śledź	Nieograniczony

4. WODY PRZYBRZEŻNE DANII

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Morza Północnego (granica duńsko/niemiecka do Hanstholm) (od 6 do 12 mil morskich)	Niemcy	Ryby płaskie	Nieograniczony
		Krewetki	Nieograniczony
granica duńsko/niemiecka do Blåvands Huk	Niderlandy	Ryby płaskie	Nieograniczony
		Ryby okrągłe	Nieograniczony
Blåvands Huk do Bovbjerg	Belgia	Dorsz	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu
		Łupacz	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu
	Niemcy	Ryby płaskie	Nieograniczony
	Niderlandy	Gładzica	Nieograniczony
	Sola	Nieograniczony	

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka	
Thyborøn do Hanstholm	Belgia	Witlinek	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu	
		Gładzica	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu	
	Niemcy	Ryby płaskie	Nieograniczony	
		Szprot	Nieograniczony	
		Dorsz	Nieograniczony	
		Czarniak	Nieograniczony	
		Łupacz	Nieograniczony	
		Makrela	Nieograniczony	
		Śledź	Nieograniczony	
		Witlinek	Nieograniczony	
		Niderlandy	Dorsz	Nieograniczony
			Gładzica	Nieograniczony
	Skagerrak (Hanstholm do Skagen) (od 4 do 12 mil morskich)	Belgia	Gładzica	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu
			Niemcy	Ryby płaskie
Niemcy		Szprot	Nieograniczony	
		Dorsz	Nieograniczony	
		Czarniak	Nieograniczony	
		Łupacz	Nieograniczony	
		Makrela	Nieograniczony	
		Śledź	Nieograniczony	
		Witlinek	Nieograniczony	
		Niderlandy	Dorsz	Nieograniczony
			Gładzica	Nieograniczony
		Kattegat(od 3 do 12 mil)	Niemcy	Dorsz
Ryby płaskie				Nieograniczony
Homarzec				Nieograniczony
Śledź	Nieograniczony			
Niemcy	Szprot		Nieograniczony	
	Niemcy		Ryby płaskie	Nieograniczony
Dorsz			Nieograniczony	
Śledź			Nieograniczony	
Szprot			Nieograniczony	
Węgorz			Nieograniczony	
Łosoś			Nieograniczony	
Witlinek			Nieograniczony	
Makrela	Nieograniczony			

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Skagerrak (od 4 do 12 mil)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Kattegat (od 3 ⁽¹⁾ do 12 mil)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Morze Bałtyckie (od 3 do 12 mil)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

(¹) Mierzone od linii brzegowej.

5. WODY PRZYBRZEŻNE NIEMIEC

Obszar geograficzny	Państwo Członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Morza Północnego (od 3 do 12 mil morskich) wszystkie wybrzeża	Dania	Przydenne	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Dobijak	Nieograniczony
granica duńsko/niemiecka do północnego końca Amrum na 54°43' N	Dania	Przydenne	Nieograniczony
		Krewetki	Nieograniczony
strefa wokół Helgoland	Zjednoczone Królestwo	Dorsz	Nieograniczony
		Gładzica	Nieograniczony
Wybrzeże bałtyckie (3 do 12 mil)	Dania	Dorsz	Nieograniczony
		Gładzica	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Węgorz	Nieograniczony
		Witlinek	Nieograniczony
		Makrela	Nieograniczony

6. WODY PRZYBRZEŻNE FRANCJI ORAZ DEPARTAMENTÓW ZAMORSKICH

Obszar geograficzny	Państwo Członkowskie	Gatunek	Północno-wschodnie wybrzeże Atlantyku
Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka (od 6 do 12 mil morskich)			
Granica belgijsko/francuska do na wschód od Departamentu Manche (ujście rzeki Vire-Grandcamp les Bains 4°23' N-1°2' WNNE)	Belgia	Przydenne	Nieograniczony
		Przegrzebki	Nieograniczony
Dunkierka (2°20'E) do Cap D'Antifer (0°10'E)	Niderlandy	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
		Niemcy	Śledź
Granica belgijsko/francuska na zachód od Cap d'Alprech (50°42'30"N-1°33'30"E)	Zjednoczone Królestwo	Śledź	Nieograniczony

Obszar geograficzny	Państwo Członkowskie	Gatunek	Północno-wschodnie wybrzeże Atlantyku
Wybrzeże Atlantyku (od 6 do 12 mil morskich) Granica hiszpańsko/francuska do 46°08'N	Hiszpania	Sardele Sardynki	Rybołówstwo ukierunkowane, nieograniczone tylko od 1 marca do 30 czerwca Łowienie na żywą przynętę tylko od 1 lipca do 31 października Nieograniczone tylko od 1 stycznia do 28 lutego oraz od 1 lipca do 31 grudnia Ponadto, czynności związane z wyżej wymienionymi gatunkami muszą odbywać się w zgodzie z i w granicach czynności wykonywanych w 1984 r.
Wybrzeże Morza Śródziemnego (od 6 do 12 mil morskich) Granica hiszpańska Cap Leucate	Hiszpania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

7. WODY PRZYBRZEŻNE HISZPANII

Obszar geograficzny	Państwo Członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże atlantyckie (od 6 do 12 mil morskich) Granica francusko/hiszpańska do latarni morskiej Cap Mayor (3° 47' W)	Francja	Pelagiczne	Nieograniczony zgodnie z i w granicach działalności wykonywanej w 1984 r.
Wybrzeże śródziemnomorskie (od 6 do 12 mil morskich) Granica francuska/Cap Creus	Francja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

8. WODY PRZYBRZEŻNE NIDERLANDÓW

Obszar geograficzny	Państwo Członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Całe wybrzeże (od 3 do 12 mil morskich)	Belgia	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
	Dania	Przydenne	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Nieograniczony	Dobijak
		Ostrobok	
	Nieograniczony	Niemcy	Dorsz
	Nieograniczony	Krewetki	
Nieograniczony Całe wybrzeże (od 6 do 12 mil morskich)	Francja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Południowy punkt Texel, na zachód do granicy holendersko/niemieckiej	Zjednoczone Królestwo	Przydenne	Nieograniczony

9. WODY PRZYBRZEŻNE FINLANDII

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Morze Bałtyckie (od 4 do 12 mil) (*)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

(*) Od 3 do 12 mil wokół wysp Bogskär.

10. WODY PRZYBRZEŻNE SZWECJI

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Skagerrak (4 do 12 mil morskich)	Dania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Kattegat (3 (*) do 12 mil)	Dania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Morze Bałtyckie (4 do 12 mil)	Dania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
	Finlandia	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

(*) Mierzone od linii brzegowej.

ZAŁĄCZNIK II

KWADRAT SZETLANDZKI

A. **Granice geograficzne**

Od punktu na zachodnim wybrzeżu Szkocji na szerokości 58°30'N do 59°30'N – 6°15'W

od 58°30' N – 6°15' W do 59°30' N – 5°45' W

od 59°30' N – 5°45' W do 59°30' N – 3°45' W

wzdłuż pasa 12 mil morskich na północ od Orkadów

od 59°30' N – 3°00' W do 61°00' N – 3°00' W

od 61°00' N – 3°00' W do 61°00' N – 0°00' W

wzdłuż pasa 12 mil morskich na północ od Szetlandów

od 61°00' N – 0°00' W do 59°30' N – 0°00' W

od 59°30' N – 0°00' W do 59°30' N – 1°00' W

od 59°30' N – 1°00' W do 59°00' N – 1°00' W

od 59°00' N – 1°00' W do 59°00' N – 2°00' W

od 59°00' N – 2°00' W do 58°30' N – 2°00' W

od 58°30' N – 2°00' W do 58°30' N – 3°00' W

od 58°30' N – 3°00' W do wschodniego wybrzeża Szkocji na szerokości 58°30' N

B. **Dozwolony nakład połowowy**

Maksymalna liczba statków o długości między liniami pionowymi nie mniejszej niż 26 metrów uprawnionych do połowów gatunków przydennych, oprócz okowieli i błękitka:

Państwo Członkowskie	Liczba uprawnionych statków rybackich
Francja	52
Zjednoczone Królestwo	62
Niemcy	12
Belgia	2